

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στην πρόταση νόμου «Επαναφορά δώρων εορτών και άδειας σε εργαζόμενους στο Δημόσιο»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία της **ΠΛΕΥΣΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ** που διατυπώνεται ως πρόταση νόμου, συνιστά ένα σημαντικό και από βήμα αποκατάστασης των βίαιων απωλειών που υπέστησαν οι Έλληνες πολίτες στο εισόδημά τους, κατά την περίοδο των ξέφρενων μνημονιακών περικοπών.

Η κοινοβουλευτική μας πρωτοβουλία υλοποιείται ενώ συμπληρώνονται 11 χρόνια από την πλήρη νομοθετική κατάργηση των δώρων εορτών και αδειάς στον δημόσιο τομέα και την κυβερνητική αφωνία ως προς την επαναφορά τους.

Η οικονομική ασφυξία του μεγαλύτερου τμήματος της ελληνικής κοινωνίας, η εκτόξευση της ακρίβειας, η αίσθηση απογοήτευσης και εγκατάλειψης των πολιτών σε ευκαιριακές παροχές προνοιακού τύπου (passes), η νομοθέτηση ασφυκτικών ωραρίων εργασίας, η συμπλήρωση στον ενεργό εργασιακό βίο μιας ολόκληρης γενιάς δημοσίων υπαλλήλων και λειτουργών που αγγίζουν τα 40 έτη και δεν έχουν λάβει ως σήμερα τα βασικά αυτά επιδόματα – παροχές, τοποθετούν σταδιακά την καταβολή τους στο ιστορικό παρελθόν, ενώ πρόκειται για ιστορική κατάκτηση των εργαζομένων για το παρόν και το μέλλον.

Η εξαγγελθείσα προσωρινότητα της περικοπής των επιδομάτων αυτών, όπως αυτή προβλεπόταν στις μνημονιακές διατάξεις της προηγούμενης δεκαετίας έχει μεταμφιεσθεί σε δόλια μονιμότητα, στην άρση της οποίας στοχεύει η πρόταση νόμου.

Η διαφημιζόμενη «επάνοδος στην κανονικότητα» και η διατυμπανιζόμενη «ανάκτηση επενδυτικής βαθμίδας» φέρει το στίγμα της συνεχιζόμενης άρνησης της Κυβέρνησης να επαναχορηγήσει τα επίμαχα δώρα – επιδόματα.

Οι πενιχρές αποδοχές στο Δημόσιο υποχρεώνουν τους Έλληνες εκπαιδευτικούς να πένονται όταν υπηρετούν εκτός της κύριας κατοικίας τους, πολύ δε περισσότερο σε νησιωτικές περιοχές, τους γιατρούς να εγκαταλείπουν σταθερά το Ε.Σ.Υ. σε αναζήτηση αξιοπρεπών απολαβών, ενώ ο αντίστοιχος ρυθμός παραιτήσεων στρατιωτικών ιατρών, για τους ίδιους λόγους, από τις Ένοπλες Δυνάμεις είναι ανησυχητικός. Ακόμη και τα ζευγάρια δημοσίων υπαλλήλων αδυνατούν ή δυσκολεύονται να δημιουργήσουν οικογένεια, την ώρα που η Κυβέρνηση μεμψιμοιρεί για το δημογραφικό πρόβλημα.

Ενόψει όλων αυτών η πρόταση για άμεση επαναφορά 13^{ου} και 14^{ου} μισθού ανταποκρίνεται σε μία επιτακτική κοινωνική ανάγκη.

Η χορήγηση των επιδομάτων θα επαναφέρει τη λογική εξισορρόπηση μεταξύ εργαζομένων στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, στον οποίο η καταβολή συνεχίζεται κανονικά.

Η στείρα άρνηση και αδιαφορία της Κυβέρνησης στο δίκαιο και εφικτό αυτό αίτημα δεν έχει δημοσιονομικό έρεισμα, αφού κατά την τελευταία τριετία σε πλείστα νομοθετήματα και κυβερνητικές αποφάσεις εξυμνείται η δημοσιονομική επάνοδος, η πλεονασματική απόδοση του Προϋπολογισμού και η εξεύρεση δημοσιονομικού χώρου, ικανού να αποφασίζονται, εν μια νυκτί, επιλεγμένες παροχές εκτός προϋπολογισμού (βλ ενδεικτικώς. εφάπαξ παροχή 600 ευρώ το Δεκέμβριο 2022 σε ενστόλους, παροχή δωρεάν δεκαήμερων διακοπών σε χιλιάδες τουρίστες που απομακρύνθηκαν από τη Ρόδο, λόγω πυρκαγιάς, κλπ)

2
Την ίδια στιγμή ασκείται μια πολιτική δημόσιου bullying στην προοπτική διεκδίκησης εργατικών – υπαλληλικών – μισθολογικών αξιώσεων, που θα.. «υπονόμευαν» την θεοποιούμενη δημοσιονομική σταθερότητα, η οποία ερμηνεύεται και ασκείται κατά το δοκούν.

Οι πρόσφατες δημόσιες τοποθετήσεις του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας, με τις οποίες κάλεσε και ο ίδιος, στο όνομα της δημοσιονομικής πειθαρχίας, την Κυβέρνηση να μην εφαρμόσει τις αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 του Συντάγματος και του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τις αποδοχές των συνταξιούχων δικαστικών λειτουργών αποκαλύπτουν το κυβερνητικό και τραπεζικό αφήγημα.

Ουδμία σημαντική **σε εύρος και μονιμότητα μισθολογική διεκδίκηση** των εργαζομένων στο Δημόσιο θα αντιμετωπισθεί με ανοχή και λογική, αλλά θα συκοφαντηθεί ως μαξιμαλιστική, ανεδαφική και επικίνδυνη για τη **δημοσιονομική σταθερότητα**, η οποία, αναβιβάζεται σε εξωσυνταγματικό και εξωνομικό παράγοντα προς τον οποίο οφείλεται η πιστή συμμόρφωση και σεβασμός από τα Δικαστήρια.

Την ίδια στιγμή η Κυβέρνηση εμπαίζει τους πολίτες αφού, ακόμη και η εντελώς πρόσφατη νομοθέτηση δήθεν μέτρων «κατά της φοροδιαφυγής» και θέσπιση τεκμαρτών εισοδημάτων των ελευθέρων επαγγελματιών, εδράζεται σε ετήσιο υπολογισμό του καθαρού φορολογητέου εισοδήματος, που προκύπτει από το γινόμενο του κατώτατου μισθού επί 14 (δεκατέσσερις) μήνες (!) και όχι επί 12!

Θεωρείται, δηλαδή, από την Κυβέρνηση και τη φορολογική λογική της ως εύλογη η λήψη των 14 μισθών ως βάση υπολογισμού φορολογητέου τεκμαρτού εισοδήματος, αλλά, την ίδια στιγμή, συνεχίζει να αρνείται την αναβίωση **υπαρκτού** εισοδήματος 14 μηνών στους εργαζόμενους στο Δημόσιο !

Η παρούσα πρόταση νόμου αντιμετωπίζει ως αδιαπραγμάτευτη την αξιοπρέπεια των εργαζομένων στο Δημόσιο, η οποία, επί μια δεκαετία έχει πληγεί βαρύτατα, εκτιμάται μάλιστα ότι η επανακαταβολή των ουσιωδών αυτών επιδομάτων θα ενισχύσει σημαντικά την παραγωγικότητα και θα ανακόψει την πρόωρη έξοδο από ευαίσθητους και σημαντικούς τομείς του Κράτους.

Η ακόλουθη, σύντομη, ιστορική αναδρομή από τη θέσπιση στην κατάργηση των δώρων καθιστά εναργέστερη την ανάγκη για την παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία.

Οι παροχές, επ' ευκαιρία των εορτών των Χριστουγέννων και του Πάσχα χορηγήθηκαν αρχικώς στον ιδιωτικό τομέα από τους εργοδότες, οικειοθελώς και ως έθιμο, σε είδος ή σε χρήμα (εξ ου και η ονομασία «δώρα»), στη συνέχεια με επαναλαμβανόμενες, κατ' έτος, Υπουργικές Αποφάσεις και, μετά το Ν.Δ. 3239/1955, με συλλογικές συμβάσεις εργασίας ή διαιτητικές αποφάσεις.

Στο Δημόσιο, τα επιδόματα εορτών αναγνωρίστηκαν υπέρ των δημοσίων υπαλλήλων με τον Α.Ν. 1502/1950, στο άρθρο 9 παρ. 1 του οποίου οριζόταν ότι «εις τους δημοσίου πολιτικούς υπαλλήλους και υπηρέτας, τους στρατιωτικούς και τα όργανα ασφαλείας παρέχεται: α) ο μισθός ενός μηνός επί ταις εορταίς των Χριστουγέννων. β) ο μισθός ενός δεκαπενθημέρου επί ταις εορταίς του Πάσχα». Με το άρθρο 74 παρ. 1 του Ν. 1811/1951 επαναλήφθηκε η ως άνω παρ. 1 του άρθρου 9 του α.ν. 1502/1950, ενώ με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου καθιερώθηκε και το επίδομα αδείας, με τη χορήγηση κανονικής άδειας ή την έναρξη των θερινών διακοπών. Αντίστοιχες ρυθμίσεις περιέλαβε το ν.δ. 4548/1966 , ο Υπαλληλικός Κώδικας (που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Π.Δ. 611/1977, και ο Ν.1505/1984 περί του μισθολογίου του προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης. Αντίστοιχες ρυθμίσεις περιέλαβε και ο Ν. 3205/2003 περί του μισθολογίου των λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου (και των Ν.Π.Δ.Δ.) και των μόνιμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας.

Με την έναρξη των μνημονιακών περικοπών δημοσιεύθηκε ο Ν. 3833/2010, με τις διατάξεις του οποίου, μεταξύ των άλλων μέτρων, μειώθηκαν οι αποδοχές των υπηρετούντων, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας, στον στενό ή ευρύτερο δημόσιο τομέα (άρθρο 1) αναδρομικά από 1.1.2010 (άρθρα 20 παρ. 1 και 1 παρ. 9) και ορίσθηκε νέο όριο στις συνολικές αποδοχές και πρόσθετες αμοιβές ή απολαβές όλων των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα (άρθρο 2) αναδρομικά από 1.3.2010 (άρθρο 20 παρ. 2). Ειδικότερα, στο άρθρο 1 του νόμου αυτού ορίσθηκαν, μεταξύ άλλων, τα εξής: «2. Τα πάσης φύσεως επιδόματα, αποζημιώσεις και αμοιβές γενικά, καθώς και τα με οποιαδήποτε άλλη ονομασία οριζόμενα και από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη προβλεπόμενα των λειτουργιών και υπαλλήλων του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), των μόνιμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, καθώς και του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος μειώνονται κατά ποσοστό δώδεκα τοις εκατό (12%). Τα επιδόματα των παραγράφων Α3 των άρθρων 30 και 33 του ν. 3205/2003 [για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεκπεραίωση των υποθέσεων και για την αντιστάθμιση δαπανών]... μειώνονται κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) και τα επιδόματα των Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειάς μειώνονται κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) αντίστοιχα. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και για το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α., των Ενόπλων Δυνάμεων, της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και κατισχύουν κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης ή ρήτρας ή όρου συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητικής απόφασης ή ατομικής σύμβασης εργασίας ή συμφωνίας».

Στις 3 Μαΐου 2010 «συνήφθη» το λεγόμενο «Μνημόνιο Συνεννόησης» μεταξύ Ελληνικής Δημοκρατίας και Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ενεργούσης για λογαριασμό των κρατών -μελών της ζώνης του ευρώ, στο οποίο περιγράφεται τριετές πρόγραμμα που κατήρτισε το Υπουργείο Οικονομικών, σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και το ΔΝΤ, με σκοπό τη φερόμενη βελτίωση των δημοσίων οικονομικών.

Κατόπιν τούτου, δημοσιεύθηκε ο Ν. 3845/2010, στον οποίο προσαρτήθηκαν σε σχέδιο ως παραρτήματα το Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ) και το Μνημόνιο Συνεννόησης στις Συγκεκριμένες Προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV), δηλαδή δύο από τα τρία μέρη [«Memorandum of Economic and Financial Policies», «Memorandum of Understanding on Specific Economic Policy Conditionality» και «Technical Memorandum of Understanding» (Τεχνικό Μνημόνιο Συνεννόησης)] του γνωστού ως πρώτου (Ι) Μνημονίου, (άρθρο πρώτο παρ. 1-3 του Ν. 3845/2010). Με το νόμο αυτό θεσπίσθηκαν μέτρα προς εφαρμογή του εξαγγελθέντος οικονομικού προγράμματος (άμεση μείωση του λογαριασμού μισθοδοσίας του δημόσιου τομέα), μεταξύ δε των θεσπισθέντων μέτρων περιελήφθησαν η περαιτέρω μείωση κατά 8% των αμοιβών των υπαλλήλων του Δημοσίου, καθώς και η πρόβλεψη, για καθένα από τα επιδόματα εορτών και αδειάς, ενός πάγιου και εκ των προτέρων καθορισμένου ποσού. Ειδικότερα, με τις διατάξεις του άρθρου τρίτου του ως άνω Ν. 3845/2010, που άρχισαν να ισχύουν από την 1.6.2010, σύμφωνα με το άρθρο έβδομο παρ. 1 του ίδιου νόμου, ορίσθηκαν, μεταξύ άλλων, τα εξής: «1. Τα πάσης φύσεως επιδόματα, αποζημιώσεις και αμοιβές γενικά, καθώς και τα με οποιαδήποτε άλλη ονομασία οριζόμενα και από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη προβλεπόμενα των λειτουργιών και υπαλλήλων των φορέων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3833/2010 ... μειώνονται κατά ποσοστό οκτώ τοις εκατό (8%). 2. Από τη μείωση της προηγούμενης παραγράφου εξαιρούνται τα επιδόματα που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 1 του ν. 3833/2010, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. 6. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειάς που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη ή ρήτρα ή όρο

⁴
συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής των παραγράφων 1 έως και 4, ... καθορίζονται ως εξής: α) Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων σε πεντακόσια (500) ευρώ, β) Το επίδομα εορτών Πάσχα σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ, γ) Το επίδομα αδείας σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ. Τα επιδόματα του προηγούμενου εδαφίου καταβάλλονται εφόσον οι πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές, επιδόματα και αμοιβές, συμπεριλαμβανομένων και των επιδομάτων του προηγούμενου εδαφίου, δεν υπερβαίνουν κατά μήνα, υπολογιζόμενες σε δωδεκάμηνη βάση, τα τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Αν με την καταβολή των επιδομάτων του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής, οι πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές, επιδόματα και αμοιβές υπερβαίνουν το ύψος αυτό, τα επιδόματα του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής καταβάλλονται μέχρι του ορίου των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, με ανάλογη μείωσή τους».

Στη συνέχεια, με το Ν.4051/2012 εισήχθησαν «επείγουσες ρυθμίσεις» για την εφαρμογή του, κατά τα ανωτέρω, Μνημονίου Συνεννόησης και επήλθαν οι αναγκαίες προσαρμογές στον εγκριθέντα με το Ν. 4032/2011 Προϋπολογισμό του έτους 2012.

Ακολούθως, εκδόθηκε ο Ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 , στην αιτιολογική έκθεση του οποίου αναφερόταν ότι... «οι καθυστερήσεις στην εφαρμογή των πολιτικών, κυρίως στον τομέα των διαρθρωτικών αλλαγών, και η περιορισμένη εφαρμογή ή/και χαμηλότερη αποδοτικότητα κάποιων μέτρων, που οδήγησαν σε πολύ χαμηλότερες αποδόσεις του συνολικού πακέτου των μέτρων της προηγούμενης περιόδου σε σχέση με τους αρχικούς υπολογισμούς, σε συνδυασμό και με τη βαθύτερη, από ότι προβλεπόταν, ύφεση, δημιούργησαν μεγάλες αποκλίσεις ακόμα και από τους χαμηλότερους (μετά την επιμήκυνση) **στόχους του πρωτογενούς ελλείμματος Γενικής Κυβέρνησης της περιόδου 2013-2016».**

Ακολούθως, με τη διάταξη της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ανωτέρω Ν. 4093/2012 επήλθε κατάργηση των επιδομάτων εορτών και αδείας, ορισθέντος ειδικότερα ότι: **«Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη, ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ., και Ο.Τ.Α., καθώς και για τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοιχούς της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, καταργούνται από 1.1.2013».**

Από το σύνολο των διαδοχικών περικοπών που παρατέθηκαν , ως και την πλήρη κατάργηση από 1/1/2013, των επιδομάτων – δώρων, προκύπτει σαφώς ότι οι επαχθείς αυτές για τους εργαζομένους ρυθμίσεις είχαν προσωρινό χαρακτήρα, προσδιοριζόμενο από το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο μέχρι το 2016.

Η διατήρηση της κατάργησής τους επί έντεκα συμπληρωμένα έτη μετά την εισαχθείσα εξαιρετική και έκτακτη νομοθέτηση του Ν.4093/2012 στερείται πολιτικής, δημοσιονομικής, κοινωνικής και εθνικής νομιμοποίησης, για τον λόγο αυτόν η πρόταση νόμου που ακολουθεί είναι αναγκαία.

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΝΟΜΟΥ

Νόμος 4093/2012 (ΦΕΚ Α 222/12.11.2012) , άρθρο 1°, παράγραφος Γ, υποπαράγραφος Γ1 , περίπτωση 1 που έχει ως εξής :

«1. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων,⁵ Πάσχα και αδείας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη, ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ., και Ο.Τ.Α., καθώς και για τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και αντίστοιχους της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, καταργούνται από 1.1.2013. »

Αθήνα, 18 Δεκεμβρίου 2023

Οι Προτείνοντες Βουλευτές

Ζωή Κωνσταντοπούλου

Αλέξανδρος Καζαμίας

Ελένη Καραγεωργοπούλου

Διαμαντής Καραναστάσης

Γεωργία Κεφαλά

Σπύρος Μπιμπίλας

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ***Επαναφορά δώρων εορτών και άδειας σε εργαζόμενους στο Δημόσιο*****Άρθρο 1**

1. Από 1/1/2024 καταβάλλονται, εκ νέου, σε όλους τους εργαζομένους του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α., των Ενόπλων Δυνάμεων, της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος Δημοσίων Επιχειρήσεων, που ανήκουν στο Μητρώο Φορέων Γενικής Κυβέρνησης της ΕΛΣΤΑΤ και όλων των μισθοδοτούμενων από την Ενιαία Αρχή Πληρωμής, τα επιδόματα εορτών (Χριστουγέννων -Πάσχα) και το επίδομα αδειάς, κατά τα κατωτέρω.
2. Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων ορίζεται ίσο με τον μηνιαίο βασικό μισθό του μισθολογικού κλιμακίου στο οποίο εργάζεται κάθε φορά ο υπάλληλος. Το επίδομα αυτό χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Απριλίου μέχρι 15 Δεκεμβρίου κάθε έτους και καταβάλλεται στις 16 Δεκεμβρίου κάθε έτους.
3. Το επίδομα εορτών Πάσχα ορίζεται ίσο προς το ήμισυ του μηνιαίου βασικού μισθού του μισθολογικού κλιμακίου στο οποίο εργάζεται κάθε φορά ο υπάλληλος. Το επίδομα αυτό χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Δεκεμβρίου μέχρι και 15 Απριλίου του επόμενου έτους και καταβάλλεται δέκα ημέρες πριν από το Πάσχα.
4. Το επίδομα αδειάς ορίζεται ίσο προς το ήμισυ του μηνιαίου βασικού μισθού του μισθολογικού κλιμακίου στο οποίο εργάζεται κάθε φορά ο υπάλληλος. Το επίδομα αυτό χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 1ης Ιουλίου μέχρι και 30 Ιουνίου του επόμενου έτους και καταβάλλεται την 1η Ιουλίου κάθε έτους.
5. Τα παραπάνω Επιδόματα υπολογίζονται στο βασικό μισθό που λαμβάνει ο υπάλληλος, κατά τις οριζόμενες στις προηγούμενες παραγράφους ημερομηνίες. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε για χρονικό διάστημα μικρότερο από τα οριζόμενα στις παραγράφους 2,3 και 4 του άρθρου αυτού, καταβάλλεται τμήμα επιδόματος ανάλογο προς αυτό που αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα της μισθοδοσίας του.
6. Από τη θέση σε ισχύ του παρόντος άρθρου καταργείται το άρθρο 1^ο, παράγραφος Γ, υποπαράγραφος Γ1, περίπτωση 1, Ν.4093/2012 (ΦΕΚ Α 222/12.11.2012).

Άρθρο 2**Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Οι Προτείνοντες Βουλευτές

Ζωή Κωνσταντοπούλου

Αλέξανδρος Καζαμίας

Ελένη Καραγεωργοπούλου

Διαμαντής Καραναστάσης

Γεωργία Κεφαλά

Σπύρος Μπιμπίλας